

ORSZÁGOS RENDŐR-FŐKAPITÁNYSÁG

Szám:

Tárgy: alapjogot érintő rendőri intézkedés
elleni panasz elbírálása

Hiv. szám: –

Ügyintéző:

Telefon:

E-mail:

HATÁROZAT

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva **panaszos** által előterjesztett panasz tárgyában folytatott eljárás során – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Panasztestület) állásfoglalásának megállapításaira – a panaszt

e l u t a s í t o m.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. § (1) bekezdés a) és e) pontjára, valamint a 109. § (1) bekezdés a) pontjára – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál (a továbbiakban: ORFK) – a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címezve (1255 Budapest, Pf.: 117.) – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül lehet benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni. Tájékoztatom, hogy a bírósági felülvizsgálat iránti keresetet a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 340/B. § (1) és (2) bekezdésére, a Pp. 394/B. § (1) bekezdésére tekintettel, a Pp. 397/I. § (1) bekezdése alapján elektronikusan is benyújthatja, azonban a Pp. 397/J § b) pontja értelmében a jogi képviselővel eljáró felek, valamint a belföldi székhellyel rendelkező gazdálkodó szervezetek részére kötelező.

Az elektronikus kapcsolattartás módjára vonatkozóan részletes tájékoztatást találhat a <http://www.police.hu/ugyintezes/elektronikus-ugyintezes> menüpontban. A határozat bírósági felülvizsgálta iránti keresetlevél elektronikusan előterjesztésre szolgáló űrlap a <http://www.police.hu/ugyintezes/elektronikus-ugyintezes/birosagi-felulvizsgalat> menüpontból tölthető le.

A határozatot kapják:

- 1) panaszos
- 2) Független Rendészeti Panasztestület (tájékoztatásul)
- 3) rendőri szerv vezetője (tájékoztatásul)
- 4) Irratár

INDOKOLÁS

I.

Panaszos a Rendőrkapitányság munkatársai ellen tett panaszt, amely szerint *-n * óra * perc körüli időben a rendőrök jogtalanul igazoltatták, valamint az intézkedés végén a panaszjogáról sem tájékoztatták.

A panaszbeadványt a Panaszos *-n, – a rendőri intézkedést követő 29. napon – postai úton terjesztette elő a Panasztestület részére, valamint – felhívást követően egy esetben – *-n kimentést nyújtott be postai úton, mivel a panasz előterjesztésére nyitva álló 20 napos határidőt külföldi tartózkodása miatt elkésve adta be; az ügy érdemére vonatkozó kiegészítést a kimentési kérelmében nem tett. A Panaszos egy darab CD adathordozót csatolt a panaszához. A *-n érkezett, e-mailben előterjesztett beadvány-kiegészítésében az általa készített videófelvétel 32. másodpercénél látható, hogy egy világos színű jármű parkol az alábbiakban kifejtett helyen.

A panaszbeadvány szerint a Panaszos *-n, * óra * perc körüli időben a * utcában közlekedett gyalogosan, ahol egy építkezés kivitelezése miatt egy rövid szakaszon az úttesten volt „kénytelen haladni”, amikor azt látta, hogy a * és * utca kereszteződésében egy szabálytalanul parkoló gépkocsi „parkol”. Ekkor észlelte, hogy „egy megkülönböztető jelzéssel ellátott, rendőrségi gépkocsi éppen akkor haladt el a szabálytalanul parkoló gépkocsi mellett”, és közeledett a Panaszos felé, aki jelezte a rendőrségi gépkocsi vezetőjének, hogy álljon meg. A rendőrautó megállt, és a vezető oldali ablakot lehúzva „egy civil ruhás ember” megkérdezte a Panaszostól, hogy mi a problémája. A gépkocsiban tartózkodott még egy személy, aki egyenruhában volt.

A Panaszos közölte a gépkocsi vezetőjével, hogy „éppen most haladt el egy szabálytalanul parkoló gépkocsi mellett és legyen szíves eleget tenni az intézkedési kötelezettségének.”

A „sofőr” először nem értette, milyen szabálysértésről beszél a Panaszos, de miután az megmutatta részére a szabálytalanul parkoló gépkocsit, biztosította arról, hogy intézkedni fog.

A Panaszos megkérdezte, hogy „miért csak akkor veszi észre a rendőrség a szabálytalanságot, amikor valaki felhívja rá a figyelmét”, illetve megemlítette azt is, hogy kicsit feljebb az utcában még egy szabálytalanul parkoló gépkocsit látott, amely mellett szintén elhaladtak korábban, de ott sem intézkedtek. A Panaszos kérte, hogy „ezen információk birtokában szíveskedjenek minden szabálytalankodóval szemben fellépni.”

Azt a választ kapta „az egyenruhát viselő embertől”, hogy „Tudja maga, hogy mennyi idő lenne mindenkivel szemben eljárni?”

Ezen kijelentésen a Panaszos meglepődött és azt mondta „az egyenruhás embernek”, hogy „tudomásom szerint, ha egy hivatalos személy szabálysértést, vétséget vagy bűncselekményt észlel, abban az esetben intézkedési kötelezettsége van.”

Ekkor az egyenruhát viselő rendőr kiszállt az autóból és elindult a Panaszos felé. A járőrautó vezetője ekkor félreállt, majd elindult a korábban általa megjelölt, szabálytalanul parkoló autó felé, hogy intézkedésbe kezdjen.

A Panaszos számára az okozta a meglepetést, hogy az egyenruhás ember odalépett hozzá és közölte, hogy igazoltatja őt, és adja át az iratait. A napszaknak megfelelő köszönés és a tisztelgés is elmaradt részéről.

A Panaszos eleget tett a rendőr kérésének, de azért azt megkérdezte tőle, hogy miért igazoltatja őt.

A rendőr gúnyosan azt a választ adta a Panaszos kérdésére az igazoltatás okaként, hogy „*általános igazoltatást*” végez, majd az adatokat lekérte a rádión keresztül.

A Panaszos több alkalommal közölte, hogy jogszerűtlennek tartja az intézkedést vele szemben, mivel megítélése szerint az igazoltatást csak az váltotta ki, hogy felhívta a figyelmét a hibáira, amit folyamatosan tapasztalt.

Időközben a civil ruhát viselő rendőr is visszaérkezett, akitől kérte, hogy igazolja magát. Ennek a kérésnek a rendőr eleget is tett.

Az „*egyenruhás embert*” is kérte a Panaszos, hogy igazolja magát, mivel gyanús lett, hogy végig egy mappát tartott a mellkasa előtt. Erre nem volt hajlandó. Ekkor észlelte a Panaszos, hogy az egyenruháján nincs „*azonosító jelvény*”. Ezt is szóvá tette neki a Panaszos, azonban elfogadható magyarázattal nem szolgált részére a rendőr.

Ezt a „*diszkurzust*” a civil ruhás rendőr is végighallgatta, azonban nem szólt közbe, „*nem figyelmeztette az egyenruhást a szabálysértés azonnali befejezésére*”, és „*egyáltalán nem úgy viselkedett, ahogy egy rendőrtől elvárható egy ilyen helyzetben.*”

Ekkor a Panaszos elővette a telefonját, hogy rögzítse a szabálytalanságokat. Ekkor az egyenruhás ember visszaadta az iratait és észrevette, hogy elindította a felvételt a telefonon. Az egyenruhás rendőr ezután közölte a Panaszossal, hogy fel fogja jelenteni, mert azt mondta, hogy „*rohadt, köcsög rendőrök*”. Ilyen kijelentést a Panaszos – állítása szerint – nem tett.

A rendőr, miközben visszaindult a járórautó felé további „*rágalmazásba kezdett*”, hogy a Panaszos elmulasztott valamit, amelyet nem nevezett meg. Végezetül azt mondta a rendőr, hogy majd a feljelentésből megtudja a Panaszos. Ezután mindkét rendőr beült a szolgálati gépkocsiba és távozott a helyszínről.

A Panaszos beadványa további részében több felvetést fogalmaz meg arra vonatkozóan, hogy a rendőr miért csak akkor intézkedik, amikor a Panaszos arra felhívja a figyelmét, azonban a rendőr által elmulasztott erre válaszként őt igazoltatja, melyet a Panaszos aggályosnak tart.

Kérdésként fogalmazza meg továbbá, hogy egy azonosító számmal nem rendelkező „*egyenruhás ember*” intézkedik, és a civil ruhás rendőr hallgatólagosan elnézi, illetve asszisztál a társa törvénysértéséhez. Valamint a szolgálatvezető, ügyeletes tiszt vagy a kapitányságvezető felelősségét is felveti, mivel egy azonosítószámmal nem rendelkező ember utcára való kiengedését engedélyezték. A Panaszos megjegyzi, hogy az „*egyenruhás ember*” is tudott a hiányosságáról, mert „*végig takarta a mellkasának azt az oldalát egy mappával, ahol az azonosító jelvényt viselnie kell*”. Ez a Panaszos által készített videón is egyértelműen látszik.

A rendőr feljelentéssel fenyegette meg a Panaszost, azonban kérdésére nem közölte, hogy milyen okból teszi azt. Ehelyett a rendőr „*sértődötten, flegmán*” annyit közölt vele, hogy „*majd megtudja*”.

A Panaszos megkérdőjelezte a rendőri jelentés valóságtartalmát, amely meghamisítása esetén további bűncselekmény elkövetésének gyanúját is felveti.

A Panaszos határozottan kijelentette, hogy a panaszjogáról sem kapott tájékoztatást a helyszínen, amelyet megerősít az általa készített videófelvétel is.

A Panaszos a fentiekre tekintettel kérte, hogy a panaszait a Panasztestület vizsgálja ki.

A Panaszos a vele szemben foganatosított rendőri intézkedéssel kapcsolatban – *beadványa szerint* – az alábbiakat sérelmezte:

1. a rendőrök valótlan tartalmú jelentését, tényállítást,
2. a szolgálati fellépés módját,
3. az igazoltatás jogalapját,
4. a rendőrök kulturálatlan hangnemét, bánásmódját,
5. a panaszjogról szóló tájékoztatás elmaradását.

A Panasztestület hivatkozott állásfoglalása szerint a rendőri intézkedés érintette a Panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye II. cikkében foglalt emberi méltósághoz, illetve a VI. cikkében foglalt személyes adatok védelméhez, valamint a XXIV. cikkben foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát.

Az állásfoglalás alapján a rendőrségnek intézkedési kötelezettsége keletkezett mind a Panaszos, mind az általa tett bejelentés vonatkozásában.

A Panasztestület álláspontja szerint a rendőrök a Panaszossal szemben megfelelően teljesítették az intézkedési kötelezettségüket.

A szabálytalanul parkoló gépkocsik vonatkozásában azonban a Panasztestület a rendelkezésre álló bizonyítékok csekély volta miatt nem tudta kétséget kizáróan megállapítani, hogy sérült-e a Panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joga.

Szintén nem tudta megállapítani a Panasztestület, hogy sérült-e a Panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joga az azonosítási kötelezettség vonatkozásában.

A Panasztestület nem tudta megállapítani, hogy sérült-e a Panaszos emberi méltósághoz való joga a rendőrök által alkalmazott hangnem tekintetében.

A Panasztestület kimondta, hogy súlyosan sérült a Panaszos személyes adatok védelméhez fűződő alapvető joga a jogalap nélküli igazoltatás következtében, valamint csekély mértékben sérült a tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joga a panaszjogról történő elmaradt tájékoztatás miatt.

A Panasztestület megítélése szerint az alapjogsérelem elérte a súlyosság azon fokát, amely indokolttá tette a panasz megküldését az országos rendőrfőkapitánynak.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése alapján a Panasztestület által lefolytatott vizsgálatot követően – súlyos alapjogsérelem esetén – a panaszt az országos rendőrfőkapitány bírálja el.

II.

A Ket. 50. § (1) bekezdésében foglalt tényállás tisztázási kötelezettségének keretében a hatóság az alábbi bizonyítási eszközöket szerezte be:

- panaszbeadvány,
- kimentés,
- videófelvétel CD adathordozón,
- rendőri szerv vezetőjének átirata és annak mellékletei,
- Rendőrkapitányság vezetőjének átirata és melléklete,
- büntető feljelentés Panaszos vonatkozásában,
- rendőri szerv vezetőjének szakmai állásfoglalása,
- Osztály vezetőjének átirata és mellékletei,
- jegyzőkönyv tanúkihallgatásról,
- jegyzőkönyv tanúkihallgatásáról,
- jegyzőkönyv tanúkihallgatásáról,
- panaszos nyilatkozata a nyilatkozattételre történő felhívásra.

III.

Jelen közigazgatási hatósági eljárás ügyintézési határideje *-n indult, azonban a tényállás minden részletre kiterjedő tisztázása céljából a Panaszost *-n a Ket. 51. § (2) bekezdése alapján nyilatkozattételre hívtam fel annak megállapítása érdekében, hogy a Panaszos rendelkezik-e további kép- és/vagy hangfelvétellel a rendőri intézkedés kezdetétől annak befejezéséig terjedő időszak vonatkozásában. A Panaszos a nyilatkozattételre felhívó végzést *-n vette kézhez. A Panaszos (vagy képviselője) a végzésben megállapított tíz munkanapos határidő alatt *-n nyilatkozatot tett, azonban a feltett kérdésre érdemben nem válaszolt, ezért a Ket. 51. § (2) bekezdés II. fordulata szerint – a rendelkezésre álló adatok alapján – hoztam meg döntésemet az adott kérdésben.

A Ket. 33. § (3) bekezdése c) pontja értelmében a nyilatkozattétel teljesítésére megadott időtartam nem számít be az ügyintézési határidőbe, így az eljárás befejezésének határideje *-ra módosult.

IV.

Az eljárásban a szabad bizonyítás elve érvényesül, így a hatóságnak mérlegelési jogkörébe tartozik a bizonyítékok megválasztása. A hatóság a feltárt bizonyítékok alapján döntheti el, hogy melyik bizonyítékot és miért vette figyelembe a valósághű tényállás megállapítása érdekében, és ezzel párhuzamosan más bizonyítékokat esetlegesen miért rekesztett ki a bizonyítás köréből, azonban e döntését minden esetben indokolnia kell.

A hatóság – a tényállás tisztázási kötelezettsége körében – *-n megkereste a Panaszossal szemben büntetőeljárást folytató Rendőrkapitányságot, hogy az időközben kihallgatott tanúkihallgatásról szóló jegyzőkönyveket beszerezze.

A nyomozóhatóság *-n megküldte a tanúkihallgatásról szóló jegyzőkönyveket.

A rendelkezésre álló jegyzőkönyvek alapján megállapítottam, hogy * a Panaszos élettársa. A tanúként kihallgatott hozzátartozó objektivitása, nyilatkozatának elfogulatlansága megkérdőjelezhető, ezért – figyelemmel a Ket. 50. § (5) és (6) bekezdésére – a tanúkihallgatás alkalmával rögzített, az előbbieken megnevezett jegyzőkönyv tartalmát a panasz elbírálásánál a bizonyítékok értékelésekor – bizonyító erejét tekintve – kisebb súlyúnak értékeltem.

A büntetőeljárás során tanúként kihallgatott rendőrök által tett vallomások, mivel érzelmileg semmilyen kapcsolatban nem állnak a Panaszossal, – figyelemmel a Ket. 50. § (5) és (6) bekezdésére – valamint érdektelenek a büntetőeljárás kimenetelében, ezért a bizonyítékok értékelése kapcsán vallomásukat nagyobb súlyúnak értékeltem a vallomások bizonyító erejét tekintve.

A tényállás minden részletre kiterjedő tisztázása érdekében lefolytatott közigazgatási hatósági eljárás során a Panaszos által előterjesztett panaszban megfogalmazott állításokat alátámasztó bizonyítási indítványt, nyilatkozatot, illetőleg egyéb bizonyítékot a hatóság részére nem szolgáltatott. Az eljárás során – az intézkedő rendőrök által tett jelentésekben foglalt nyilatkozatokon, illetőleg a hatóság által beszerzett tanúvallomásokon túl – a II. részben felsorolt okiratokon kívül egyéb bizonyíték nem merült fel, ugyanakkor a rendelkezésre álló bizonyítékok mérlegelése alapján eleget lehetett tenni a Ket. 50. § (1) bekezdésben előírt tényállás tisztázási kötelezettségnek.

Ezek alapján a Pp. 195. § (1) bekezdése szerint, a felsorolt közokiratok e jellegére tekintettel, az abban foglalt tények ellenkezőjére vonatkozó bizonyíték hiányában, döntésem meghozatalánál a közokiratokban foglaltakat vettem alapul.

Ezen álláspontom kialakításánál figyelemmel voltam több korábbi bírósági ítéletre és döntésre¹ is.

---

¹ Pl.: 1/2004. Büntető jogegységi határozat, BH2009. 230, Egri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 9.K.27.173./2013/7. számú ítélete.

V.

A tényállás teljes körű tisztázása szempontjából kiemelt jelentőséggel bírnak a panaszossal szemben történt intézkedés alább részletezett előzményei, amelyek a II. részben említett bizonyítási eszközök alapján kerültek megállapításra.

Az Alosztály munkatársai, körzeti megbízottak *-n közterületi szolgálatot láttak el a Rendőrkapitányság illetékességi területén.

Szolgálatuk teljesítése során * perc körüli időben az utcában közlekedtek a * utca irányából a * út irányába. A szolgálati gépjármű jobb első ülésén * foglalt helyet, amikor észlelték, hogy a menetirány szerinti baloldalon, a * szám előtt egy fiatal férfi, a későbbi Panaszos tőlük kb. 15 méterre heves karlengetéssel, jól láthatóan nekik integet, aki mellett egy fiatal szőke hajú hölgy állt.

A Panaszost, hogy mihamarabb meg tudják hallgatni, a menetirány szerinti baloldalra, a padka mellé húzódva megálltak, és a lehúzott ablakon keresztül azonnal megkérdezte egyikük, hogy miben lehetnek a segítségére.

A Panaszos zaklatott, ingerült, hadaró hanghordozással beszélt, azonban azt sikerült megérteni, hogy fentebb, az útkereszteződésben egy gépjármű szabálytalanul parkol, ami mellett a rendőrök intézkedés nélkül elhaladtak. Ekkor a szőke hajú hölgy már kb. 10-15 méter távolságban volt.

* a Panaszosnak megköszönte a tájékoztatást a szabálytalanul parkoló gépjárműről, és megígérte neki, hogy megnézik és intézkednek.

A Panaszos ekkor ingerülten, továbbra is nehezen érthető beszéddel „utasította” a rendőröket, hogy azonnal menjenek és intézkedjenek minden szabálytalanul parkoló gépjárművel szemben, ugyanis ez nekik kötelességünk.

Ezt követően az egyenruhát viselő rendőr bemutatkozott név, rendfokozat, valamint beosztás közlésével, majd közölte, hogy valóban fennáll a probléma az egész kerületben, amelyről a Panaszos beszél, de van olyan szolgálati feladat, mely ellátása nem tűr halasztást. Viszont a körzeti megbízottnak a gondolatmenetét nem volt lehetősége kifejteni, mivel a Panaszos folyton a szavába vágott és fenyegetve elővette mobiltelefonját, hogy akkor most felvételt készít róluk. A rendőrök látták, hogy folyamatosan a szolgálati gépjármű belsejét kamerázza.

A másik rendőr kiszállt a szolgálati gépkocsiból, és kérte a Panaszostól, hogy nyugodjon meg, valamint arra is megkérte, hogy lassan mondja el, hogy igazából mi a problémája. A Panaszos a kérdésre nem válaszolt, ehelyett azt mondta, hogy a rendőr ismétlje meg azt, „amit előbb mondott, hogy nem hajlandóak intézkedni a szabálytalanul parkoló gépjárművekkel szemben, mert így nem tudnánk egy métert sem haladni”.

A rendőr közölte, hogy nem ezt mondta és nem is ez volt a mondanivalójának a lényege, de ez nem érdekelte a Panaszost, ő csak azt mondta, ismétlje el azt, amit szerinte a rendőrök mondtak.

Mivel a rendőr továbbra is csak azt tudta mondani számára, hogy ő nem ezt mondta, a Panaszos azt tette szóvá ismételten neki, hogy a rendőr szabálytalanul parkolta le a szolgálati gépjárművet, melyről szintén videófelvételt készített.

A rendőr jelezte a Panaszosnak, hogy a gépkocsit vezető társa már hátramenetbe kapcsolta a gépjárművet, és csak azt várta, hogy távolabb álljanak a gépjárműtől.

A rendőr kérte, hogy személyazonosításra alkalmas okmányt adjon át a részére, de ennek a Panaszos csak vonakodva tett eleget, hogy miért kérnek tőle bármilyen okmányt is, mivel ez zaklatás. Ezt követően közölte a rendőrrel a nevét és átadta részére a vezetői engedélyét.

A rendőr beült a szolgálati gépjárműbe és EDR rádión keresztül elvégezte a férfi priorálását. Ekkor a Panaszos megfogta a szolgálati gépjármű jobb első ajtaját.

A rendőr szóban tájékoztatta, hogy ez egy szolgálati gépjármű és nincs joga azt bármely módon kinyitni. Válaszul a Panaszos a rendőr arcától kb. 10 cm-re tartotta a mobiltelefonját és az alábbiakat mondta: *„Téged is fel foglak jelenteni, mert szabálytalanul parkoltál le a bal oldalon, különben is van PÁV vizsgád?”*

A rendőr azt a választ adta, hogy nem parkolt, hanem éppen hátramenetet akart végrehajtani, és rendelkezik a szükséges PÁV vizsgával.

A Panaszos többször azt mondta a rendőrnek, hogy ne lépjen be az *„intim szférájába”*, azonban nem vette figyelembe a rendőr közlését, amely szerint ő ment közelebb a kamerájával.

Ezt követően a Panaszos átment a szolgálati gépkocsi bal oldalára, közben folyamatosan kezében tartotta a telefonját, és felkérte a rendőrt, hogy igazolja magát.

Kérésének eleget téve a rendőr megmutatta részére a szolgálati igazolványát, a szolgálati jelvényét, amelyet a Panaszos le is videózott, valamint közölte vele nevét, rendfokozatát, jelvénytípusát és beosztási helyét.

A rendőr ezután az alábbi kérdést tette fel a Panaszosnak: *„Mondja már részemre, hogy konkrétan mi a problémája?”*, amelyre azt a válasz adta, hogy *„utálok az ilyen köcsög rendőröket, mint ti”*.

Ezt követően a rendőr tájékoztatta a Panaszost, hogy ellene feljelentéssel fog élni becsületsértés miatt, amelyre azt válaszolta, miközben telefonját az utca bal oldala felé forgatta, hogy nem fog megállni, mert nincs tanúd, senki sem hallotta, így nem ér semmit nem fogod tudni bizonyítani.

Ezt követően a rendőr a Panaszos körözési nyilvántartásban való ellenőrzését követően visszaadta részére a vezetői engedélyét. A Panaszos ismételten elmondta, hogy mindkettőjüket fel fogja jelenteni, valamint lekicsinylően nyilatkozott * törzsőrmester személyéről, mivel azt mondta, hogy: *„csak törzsőrmester kevés lesz,”* és eközben szájával olyan mozdulatot tett mintha köpött volna egyet.

A büntető feljelentés, valamint a kapitányságvezetői átirat tartalmazza továbbá, hogy a rendőr szolgálati jelvényt azért nem viselt az egyenruháján, mert az megrongálódott és az a szolgálati

gépjármű gumiszőnyegén került feltalálásra, valamint azt is, hogy a másik rendőr parancsnoki engedéllyel látott el szolgálatot civil ruhában.

A büntető feljelentés tartalmazza továbbá azt, hogy a Panaszos a mobiltelefonján általa készített videófelvételen, annak ki- és bekapcsolásával azt nem vette fel, amikor ő rágalmazott, illetve azt, hogy a Panaszos távozása után ellenőrzésre került az általa megjelölt terület, azonban szabálytalanul várakozó gépjárművet nem észleltek.

A feljelentés szerint a Panaszost azért igazoltatták, mert már az intézkedés első mondatában elmondta részükre, hogy feljelentéssel kíván élni a rendőrökkel szemben, valamint a rendőr megjegyezte, hogy mindketten segítő szándékkal álltak a Panaszoshoz, azonban láthatóan nem intézkedést szeretett volna, hanem csak provokálni kívánta a rendőröket.

VI.

A rendőri intézkedés elleni panasz kivizsgálásakor vizsgálat tárgyává tettem, hogy mely panaszosi sérelemre terjed ki a hatásköröm.

1. A rendőrök valótlan tartalmú jelentése, tényállítása.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdés szerint: *„Akinak a IV-V. Fejezetben - a 46/A-46/C. § kivételével -, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette, választása szerint*

a) panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez vagy

b) kérheti, hogy - amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá - panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kiletétől függően

ba) az országos rendőrfőkapitány,

bb) a belső bűnmegelőzési és büntfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy

bc) a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója

bírálja el.”

A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 29. § a) és c) pontja szerint:

„Kizárólag az ügyészség végzi a nyomozást a következő bűncselekmények miatt:

a) a rendőrség, az Országgyűlési Őrség, a büntetés-végrehajtási szervezet, a hivatásos katasztrófavédelmi szerv és a polgári nemzetbiztonsági szolgálatok hivatásos állományú tagja által elkövetett, nem katonai büntetőeljárásra tartozó bűncselekmény, továbbá a Nemzeti Adó- és Vámhivatal hivatásos állományú tagja és a kormányzati szolgálati jogviszonyban foglalkoztatott pénzügyi nyomozó által elkövetett bármilyen bűncselekmény,

c) a rendőrség, az Országgyűlési Őrség, a Nemzeti Adó- és Vámhivatal hivatásos állományú tagjának és a kormányzati szolgálati jogviszonyban foglalkoztatott pénzügyi nyomozónak a kivételével a b) pontban felsoroltak által elkövetett bármilyen bűncselekmény, valamint az ülnöknek az igazságszolgáltatással összefüggésben elkövetett bűncselekménye,”

A büntető törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 343. § (1) bekezdése szerint:

„(1) Az a hivatalos személy, aki hivatali hatáskörével visszaélve

a) hamis közokiratot készít,
b) közokirat tartalmát meghamisítja, vagy
c) lényeges tény hamisan foglal közokiratba,
büntett miatt egy évtől öt évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.”
[Közokirat-hamisítás]

A Panaszos sérelmezte, hogy a vele szemben intézkedő rendőrök által leírtak nem felelnek meg a valóságnak, tényállításuk bűncselekmény elkövetését is felveti.

A Panaszos állítása alapján, mivel az abban foglaltak a hivatalos személy által elkövetett közokirat-hamisítás bűncselekmény elkövetésének gyanúját vetik fel, ezért a *-n e-mailben előterjesztett beadvány-kiegészítését az előzményes iratokkal együtt a Központi Nyomozó Főügyészség részére kerül megküldésre.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése alapján jelen eljárás tárgya kizárólag az Rtv. IV., V. és VI. fejezete által szabályozott rendőri intézkedésekkel szembeni panaszok elbírálása lehet, a jelen eljárás keretei között ezek alapján nincs törvényes lehetőség, ezért e panaszpont vizsgálatát mellőztem.

VII.

A panasz vizsgálata során az alábbiakat állapítottam meg:

2. A szolgálati fellépés módja.

Az Rtv. 20. § (1)-(4) bekezdése szerint:

„(1) A rendőrt az intézkedés során

- a) az egyenruhája és azon elhelyezett azonosító jelvénye vagy
- b) szolgálati igazolványa és azonosító jelvénye

igazolja.

(2) A rendőr az intézkedés megkezdése előtt – ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor – köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját szóban közölni. Az V. és VI. fejezetben foglalt intézkedések, illetve kényszerítő eszközök alkalmazását követően a rendőr köteles az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az e törvény szerinti panasz lehetőségéről és előterjesztésére nyitva álló határidőről.

(3) A rendőr köteles – ha az a rendőri intézkedés eredményességét nem veszélyezteti – intézkedése megkezdése előtt szolgálati igazolványát vagy azonosító jelvényét felmutatni. Ha a rendőr szolgálati igazolványának vagy azonosító jelvényének felmutatása az intézkedés megkezdése előtt veszélyeztetné az intézkedés eredményességét, úgy azt az intézkedés befejezésekor köteles felmutatni.

(4) Ha a rendőr egyenruhát visel, de az intézkedés során azonosító jelvénye nem látható, vagy azt nem viseli, akkor a ruházatán azonosító jelvényének számát jól láthatóan fel kell tüntetni.”

A rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 5. § (1) bekezdése szerint:

„(1) Az intézkedést a rendőr - az Rtv. 20. § (2) bekezdésének első mondatában meghatározottak közlését megelőzően - a napszaknak megfelelő köszönéssel, az intézkedés alá vont nemének, életkorának megfelelő megszólítással, ha a rendőr egyenruhát visel, tisztelgéssel

kezdi meg. A polgári ruhában intézkedő rendőr az intézkedés megkezdése előtt szolgálati igazolványát és azonosító jelvényét felmutatja.”

A Panaszos sérelmezte az egyenruhát viselő intézkedő rendőr szolgálati fellépését, mivel nem köszönt a napszaknak megfelelően, továbbá azt, hogy nem viselt jelvényt és szóban sem volt hajlandó igazolni magát.

A II. részben felsorolt bizonyítási eszközök tartalmát vizsgálva megállapítható, hogy a Panaszos által a Panasztestület részére bocsátott és általa készített videó felvétel, amely nem a teljes intézkedést tartalmazza, ezért a hatóság ezt a bizonyítékokat nem értékelhette egyenlő súllyal a rendőri jelentéssel, valamint további közokiratokkal, hanem az utóbbiakat részesítette előnyben a bizonyító erő tekintetében, így a tényállást azokra alapítva állapította meg.

A büntető feljelentésben foglaltak alapján a rendőr, aki egyenruhát viselt, bemutatkozott név, rendfokozat, valamint beosztás közlésével a Panaszosnak. Amikor a Panaszos átment a szolgálati gépkocsi bal oldalára, és közben folyamatosan kezében tartotta a telefonját, majd felkérte a másik rendőrt is, hogy igazolja magát, ennek e rendőr is eleget tett, és megmutatta részére a szolgálati igazolványát, a „szolgálati” jelvényét, amelyet a Panaszos le is videózott.

A fenti számú büntető feljelentés, valamint a kapitányságvezetői átirat tartalmazza továbbá, hogy a rendőr azonosító jelvényt azért nem viselt az egyenruháján, mert az megrongálódott és az a szolgálati gépjármű gumiszőnyegén került feltalálásra, valamint azt is, hogy a rendőr parancsnoki engedéllyel látott el szolgálatot polgári ruhában.

A Panaszos által készített felvételen látható, hogy a rendőr valóban nem viselte a ruházatán az azonosító jelvényét, de a felvételen látható, hogy az egyenruhája zsebébe visszahelyezi a szolgálati igazolványának börtokját.

A fentiek alapján a benyújtott panasz a szolgálati fellépés módja tekintetében alaptalan.

3. Az igazoltatás jogalapja.

Az Rtv. 29. § (1) bekezdés a) pontja szerint:

*„(1) A rendőr a feladata ellátása során
a) igazoltathatja azt, akinek a személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani.”*

Az Rtv. 29. § (3) bekezdése szerint:

„(3) Ha további intézkedéshez, eljáráshoz szükséges, vagy egyéb körülmények ezt indokolják, az igazoltatás során rögzíteni kell az igazoltatott személyazonosító adatait, az igazolvány sorszámát és számát, az igazoltatás helyét, idejét és okát, valamint - az (1) bekezdés b) pontjában meghatározott felkérés teljesítése esetén - az igazoltatott személy lakóhelyét, tartózkodási helyét.”

A Szolgálati Szabályzat 25. § (1)-(2) bekezdése szerint:

„(1) Az igazoltatás során a rendőr elkéri az igazoltatott személyazonosító igazolványát vagy egyéb, a személyazonosságot hitelt érdemlően igazoló okmányát. Ha az okmány valódisága vagy az igazoltatott személyazonossága kétséges, a rendőr ellenőrző kérdéseket tehet fel, felszólítja az igazoltatott személyt adatainak bemondására, a bemondott adatokat az okmánnyal összehasonlítja. Az intézkedés során minden esetben ellenőrizni kell az igazoltatott személy és a bemutatott okmány adatait a Schengeni Információs Rendszerben (SIS), a körözési nyilvántartási rendszerben, valamint - szükség szerint - a személyi adat- és lakcím nyilvántartásban vagy az okmány-nyilvántartásban.

(2) Az igazoltatás során meg kell állapítani az igazoltatott személyazonosságát, és - akinél ez a további intézkedéshez, eljáráshoz szükséges, vagy egyéb körülmények ezt indokolják - az igazoltató lapon rögzíteni kell az igazoltatottnak az Rtv. 29. § (8) bekezdése szerinti személyazonosító adatait, az igazolványának sorozatát és számát, valamint az igazoltatás helyét, idejét és okát.”

A Btk. 227. § (1) bekezdés a) pontja szerint:

„(1) Aki a 226. §-ban meghatározottakon kívül mással szemben

a) a sértett munkakörének ellátásával, közmegbízatásának teljesítésével vagy közérdekű tevékenységével összefüggésben a becsület csorbítására alkalmas kifejezést használ, vagy egyéb ilyen cselekményt követ el, vétség miatt egy évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.”

[Becsületsértés]

A Panaszos sérelmezte az igazoltatása jogalapját, annak körülményeit.

A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján megállapítható, hogy a Panaszos kért segítséget a közterületi szolgálatot ellátó körzeti megbízottaktól, amelyet azonnal megkapott, azonban feljelentéssel fenyegette a rendőröket, illetve azt állította, hogy nem hajlandóak intézkedni a szabálysértőkkel szemben, azonban időközben elállt attól a szándékától, hogy feljelentést tegyen az úttest bal oldalán megálló rendőr ellen.

A Panaszossal kapcsolatba került rendőrök joggal feltételezték azt, hogy az eseményeknek lesz további folytatása.

A Panaszos zaklatott és ingerült volt, hadaró hanghordozással beszélt a részére haladéktalanul segítséget nyújtó rendőrökkel. A Panaszos folyton a rendőr szavába vágott, nem érdekelte annak válasza, hanem fenyegetve elővette mobiltelefonját, hogy „akkor most felvételt készit róluk”. A rendőrök látták, hogy folyamatosan a szolgálati gépjármű belsejét kamerázza.

A beszerzett tanúkihallgatási jegyzőkönyvből megállapítottam, hogy a Panaszos szándékosan provokálta a rendőröket, mivel azt nyilatkozta, hogy „A férfi miközben beszélt hozzánk, az ablakhoz kissé lehajolt, arca az ablakkerettől 10 cm-re lehetett. Ekkor valahonnan elővett egy telefont, de az is lehet, hogy már eleve a kezében volt, azt az arcomhoz nyomta, kezével a járműbe be is nyúlt és közölte, hogy akkor a kollégám az általa közölteket ismételve meg, mert fel fogja venni. A telefon és az arcom között 5 cm lehetett.”

E magatartások kétségkívül szokatlanok a rendőri fellépés során.

A rendőr kiszállt a szolgálati gépkocsiból, és kérte a Panaszostól, hogy nyugodjon meg, valamint arra is megkérte, hogy lassan mondja el, hogy igazából mi a problémája. A Panaszos

a kérdésre nem válaszolt, ehelyett azt mondta, hogy a rendőr ismétlje meg azt, „*amit előbb mondott, hogy nem hajlandóak intézkedni a szabálytalanul parkoló gépjárművekkel szemben, mert így nem tudnánk egy métert sem haladni*”.

A rendőr közölte, hogy nem ezt mondta és nem is ez volt a mondanivalójának a lényege, de ez nem érdekelte a Panaszost, ő csak azt mondta, ismétlje el azt, amit szerinte a rendőrök mondtak.

Mivel A rendőr továbbra is csak azt tudta mondani számára, hogy ő nem ezt mondta, a Panaszos azt tette szóvá ismételten neki, hogy A másik rendőr szabálytalanul parkolta le a szolgálati gépjárművet, melyről szintén videófelvételt készít.

A rendőr jelezte a Panaszosnak, hogy a gépkocsit vezető másik rendőr már hátramenetbe kapcsolta a gépjárművet, és csak azt várta, hogy távolabb álljanak a gépjárműtől.

A rendőr kérte, hogy személyazonosításra alkalmas okmányt adjon át a részére, de ennek a Panaszos csak vonakodva tett eleget, hogy miért kérnek tőle bármilyen okmányt is, mivel ez zaklatás. Ezt követően közölte a rendőrrel a nevét és átadta részére a vezetői engedélyét.

A rendőr beült a szolgálati gépjárműbe és EDR rádión keresztül elvégezte a férfi priorálását. Ekkor a Panaszos megfogta a szolgálati gépjármű jobb első ajtaját.

A másik rendőr szóban tájékoztatta, hogy ez egy szolgálati gépjármű és nincs joga azt bármely módon kinyitni. Válaszul a Panaszos a másik rendőr arcától kb. 10 cm-re tartotta a mobiltelefonját és az alábbiakat mondta: „*Téged is fel foglak jelenteni, mert szabálytalanul parkoltál le a bal oldalon, különben is van PÁV vizsgád?*”

A másik rendőr ezután az alábbi kérdést tette fel a Panaszosnak: „*Mondja már részemre, hogy konkrétan mi a problémája?*”, amelyre azt a válasz adta, hogy „*utálok az ilyen köcsög rendőröket, mint ti*”.

Ezt követően a másik rendőr tájékoztatta a Panaszost, hogy ellene feljelentéssel fog élni becsületsértés miatt, amelyre azt válaszolta, miközben telefonját az utca bal oldala felé forgatta, hogy nem fog megállni, mert nincs tanúd, senki sem hallotta, így nem ér semmit nem fogod tudni bizonyítani.

A Panaszos, miután visszakapta a vezetői engedélyét, ismételten elmondta, hogy mindkettőjüket fel fogja jelenteni, valamint lekicsinylően nyilatkozott a másik rendőr személyéről, mivel azt mondta, hogy: „*csak törzsőrmester kevés lesz,*” és eközben szájával olyan mozdulatot tett mintha köpött volna egyet.

Az Rtv. 29. § (1) bekezdés a) pontja értelmében a rendőr feladata ellátása során igazoltathatja azt, akinek a személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében a bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani.

Az igazoltatásnak tehát kétségkívül célhoz kötöttnek kell lennie, ugyanakkor az nem feltételez mindenképpen jogsértő magatartást az igazoltatott részéről, tehát nem csak akkor lehet valakit igazoltatni, ha jogsértő magatartást valósít meg.

Önmagában az a tény, hogy a Panaszos nem követett el semmilyen jogellenes cselekményt, még nem teszi jogszerűtlenné az igazoltatást, mint intézkedést. A rendőr a helyszínen mérlegelési jogkörében döntött arról, hogy a Panaszost igazoltatja. Az igazoltatásra azért volt szükség, mert a Panaszos – az általa megállított rendőrökkel – érintett volt egy konfliktushelyzetben.

A Panaszos a rendőrök „leintésével” bejelentést tett a járőröknek a szabálytalanul parkoló járművekre vonatkozóan. A Panaszosnak a szóváltás alatti magatartásából arra lehetett következtetni, hogy további eljárás lefolytatására is sor kerülhet vele szemben. A rendőrnek a rendőri intézkedésről jelentést kell tennie, amelyben a bejelentő személyes adatait is rögzítenie kell. A feljelentésben ugyancsak szükséges szerepeltetni a feljelentett személyes adatait, amelyeket igazoltatás nélkül nem lehet beszerezni.

A rendőrök a helyszínen alappal állapították meg a közrend, közbiztonság érintettségét, ezért nem tekinthető jogellenesnek az igazoltatás végrehajtása és a Panaszos adatainak az Rtv. 29. § (3) bekezdése alapján való rögzítése, hiszen – a fentebb kifejtett – egyéb körülmények mindenképpen indokolták azt.

Megállapítom, hogy az igazoltatás jogszerű, szükségszerű és arányos volt, ezért az igazoltatás kapcsán előterjesztett panasz alaptalan.

4. A rendőrök kulturálatlan hangneme, bánásmódja.

Az Rtv. 2. § (1) bekezdés szerint:

„A rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.”

Az Etikai Kódex 1. pontjának második része alapján:

„Önként vállalt hivatásával szemben különleges társadalmi elvárások érvényesülnek, melyekre szolgálati viszonyának fennállása alatt mindvégig figyelemmel kell lennie.”

Az Etikai Kódex 5. pontja szerint:

„A rendőr a ráruházott hatalom alkalmazása során megfontolt és mértéktartó, intézkedéseit (...) indulatoktól mentesen hajtja végre, kerüli a szükségtelen konfliktusok kialakítását. Nem alkalmaz (...) megalázó bánásmódot és ezt másoktól sem tűri el.”

Az Etikai Kódex 7. pontjának utolsó mondata szerint a rendőr:

„Tudatában van annak, hogy saját személyén keresztül az egész testület megítéléséért is felelős.”

A Panaszos sérelmezte, hogy miután az egyenruhás rendőr észrevette, hogy a Panaszos a telefonján elindította a videó felvevőt váratlanul közölte, hogy fel fogja jelenteni, mert azt mondta, hogy rohadt köcsög rendőrök. A Panaszos állítása szerint ő ilyet nem mondott. A Panaszos szerint az „*egyenruhás rendőr*” további rágalmozgásba kezdett, miközben visszaindult a járóautó felé és azt mondta, hogy a Panaszos „*elmulasztott*” valamit, amit nem nevezett meg, csak annyit mondott, hogy „*majd a feljelentésből megtudja!*”.

A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján megállapítható, hogy a másik rendőr, miután a Panaszos kérésére igazolta magát az alábbi kérdést tette fel a Panaszosnak: „*Mondja már részemre, hogy konkrétan mi a problémája?*”, amelyre azt a válasz adta, hogy „*utálok az ilyen köcsög rendőröket, mint ti*”.

Ezt követően a másik rendőr tájékoztatta a Panaszost, hogy ellene feljelentéssel fog élni becsületsértés miatt, amelyre azt válaszolta, miközben telefonját az utca bal oldala felé forgatta, hogy nem fog megállni, mert nincs tanúd, senki sem hallotta, így nem ér semmit nem fogod tudni bizonyítani.

Miután a rendőr a Panaszos körözési nyilvántartásban való ellenőrzését követően visszaadta részére a vezetői engedélyét, ismételten elmondta, hogy mindkettőjüket fel fogja jelenteni, valamint lekicsinylően nyilatkozott a másik rendőr személyéről, mivel azt mondta, hogy: „*csak törzsőrmester kevés lesz,*” és eközben szájával olyan mozdulatot tett mintha köpött volna egyet.

A másik rendőr feljelentésében megjegyezte, hogy mindketten segítő szándékkal álltak a Panaszoshoz, azonban láthatóan nem intézkedést szeretett volna, hanem csak provokálni kívánta a rendőröket.

A Panaszos által benyújtott videó felvételen nagyon rövid része látható és hallható az intézkedésnek. Az megállapítható, hogy a Panaszost tájékoztatják a rendőrök a feljelentésről, azt is közölték vele, hogy azért fogják feljelenteni, mert azt mondta, hogy „*rohadt köcsög rendőrök*”, lekicsinylően nyilatkozott a másik rendőréről, amely szerint „*Sok sikert kívánok Szarka úr, törzsőrmester! Kevés, kevés...*”, valamint a Panaszos folyamatosan beszélt, nem hagyott lehetőséget arra, hogy az intézkedő rendőr a megkezdett mondatát be tudja fejezni.

A felvétel gyakran szaggatott, így nem lehetett minden kétséget kizáróan következtetni a Panaszos és a rendőr között elhangzott párbeszédre.

A Panaszos saját állítása mellett egyéb bizonyítékot a hatóság részére nem szolgáltatott, illetve az eljárás során e tárgykörben a rendőri jelentésektől eltérő bizonyíték nem merült fel. Tekintettel a – Pp. jelen határozat III. részében kifejtetett – hivatkozott rendelkezésére is, az azokban foglalt tényekre vonatkozó ellenkező bizonyíték hiányában döntésem meghozatala során a rendőri feljelentésben foglaltakat vettem alapul.

A fentiekre tekintettel, a benyújtott panasz e tekintetben alaptalan.

5. A panaszjogról szóló tájékoztatás elmaradása.

Az Rtv. 2. § (1) bekezdés szerint:

„A rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.”

Az Rtv. 20. § (2) bekezdése alapján:

„(2) A rendőr az intézkedés megkezdése előtt - ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor - köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját szóban közölni. Az V. és VI. fejezetben foglalt intézkedések, illetve kényszerítő eszközök alkalmazását követően a rendőr köteles az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az e törvény szerinti panasz lehetőségéről és előterjesztésére nyitva álló határidőről.”

Az Rtv. 24. § (1) és (3) bekezdése szerint

„(1) A rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni.

(3) A segítségnyújtás csak halaszthatatlan szolgálati érdekből tagadható meg, közvetlen életveszély esetén csak akkor, ha a segítségnyújtás miatt több ember élete kerülne közvetlen veszélybe.”

A Szolgálati Szabályzat 5. § (6) bekezdése szerint:

„(6) A rendőr az Rtv. V. Fejezetében foglalt intézkedését vagy az Rtv. VI. Fejezetében foglalt kényszerítő eszköz alkalmazását követően az Rtv. IX. Fejezetében meghatározott panasz lehetőségéről szóló tájékoztató keretében felhívja az intézkedés alá vont személy figyelmét a panasz előterjesztésének határidejére is.”

A Panaszos sérelmezte, hogy az intézkedő rendőrök nem tájékoztatták a panaszjogáról.

A kapitányságvezetői átirat alapján parancsnoki kivizsgálás során a rendőrök szóban történő meghallgatásuk alkalmával elmondták, hogy az intézkedés végén tájékoztatták a Panaszost a panasztételi lehetőségeiről.

A Panaszos által benyújtott felvételen az igazoltatás, mint rendőri intézkedés nem látható, így nem kérdőjelezhető meg, hogy a rendőrök az intézkedés végén tájékoztatták-e a Panaszost a panaszjogáról.

Mivel a rendelkezésre bocsátott felvétel időben az igazoltatás utáni, feltehetően – *„a becsület csorbítására alkalmas”* – kifejezés elhangzását követő eseményeket rögzíti, ezért fogadtam el a parancsnoki kivizsgálásban foglaltakat. Önmagában a panaszjogról szóló tájékoztatást tartalmazó felvétel hiánya nem bizonyítja azt, hogy az valóban elmaradt, tekintettel arra, hogy a rendőrök állítása szerint az megtörtént.

Megjegyzem, hogy a videofelvételen hallható, ahogy a körzeti megbízott emlékezteti a Panaszost, hogy *”majd bemegy az ORFK-ra, ... tudja jól.”* A Panaszos a felvétel alapján folyamatosan, hangosan beszélt és láthatóan nem figyelte a rendőrt.

A Panaszos saját állítása mellett egyéb bizonyítékot a hatóság részére – a hatóság erre vonatkozó kifejezett felhívása ellenére – nem szolgáltatott, illetve az eljárás során e tárgykörben a rendőri jelentésektől eltérő bizonyíték nem merült fel. Tekintettel – a Pp. jelen határozat III. részében kifejtetett – hivatkozott rendelkezésére is, az azokban foglalt tényekre vonatkozó ellenkező bizonyíték hiányában döntésem meghozatala során a rendőri feljelentésben és a parancsnoki kivizsgálásban foglaltakat vettem alapul.

A fentiekre tekintettel, a benyújtott panasz e tekintetben alaptalan.

VIII.

Az Rtv. 93/A. § (7) bekezdés második mondata alapján:

„Ha az országos rendőrfőkapitány, valamint a belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója, illetve a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója határozatban eltér a Testület állásfoglalásától, ezt köteles megindokolni.”

2. Az igazoltatás jogalapja.

A Panasztestület megállapította, hogy sérült a Panaszos személyes adatok védelméhez fűződő alapvető joga a jogalap nélküli igazoltatás következtében.

A Panasztestület érvelése alapján a feljelentés szövege alapján a Panaszossal szembeni igazoltatás megkezdésére azért került sor, mert számon kérte a rendőröket, hogy miért nem intézkednek azonnal, továbbá mert fenyegetve elővette mobiltelefonját, amellyel felvételeket készített róluk.

A Panasztestület arra az álláspontra helyezkedett, hogy mivel az elsődleges rendőrségi iratok (büntető feljelentés) nem jelölték meg a Panaszos Rtv. szerinti okát, és a másodlagos iratokban megjelöltek (kapitányságvezetői átirat) pedig nem helytállóak, ezért jogszerűtlenül, retorziós jelleggel történt az igazoltatás.

A Panasztestület állásfoglalásával az alábbi tényállás és a kifejtett jogi indokok alapján nem értek egyet.

A II. részben felsorolt bizonyítási eszközök tartalmát vizsgálva megállapítható, hogy a Panaszos kért segítséget a közterületi szolgálatot ellátó körzeti megbízottaktól, amelyet azonnal megkapott, azonban feljelentéssel fenyegette a rendőröket, illetve azt állította, hogy nem hajlandóak intézkedni a szabálysértőkkel szemben, azonban időközben elállt attól a szándékától, hogy feljelentést tegyen az úttest bal oldalán megálló rendőr ellen.

A Panaszossal kapcsolatba került rendőrök joggal feltételezték azt, hogy az eseményeknek lesz további folytatása.

A Panaszos zaklatott és ingerült volt, hadaró hanghordozással beszélt a részére haladéktalanul segítséget nyújtó rendőrökkel. A Panaszos folyton a rendőr szavába vágott, nem érdekelte annak válasza, hanem fenyegetve elővette mobiltelefonját, hogy „akkor most felvételt készítek róluk”. A rendőrök látták, hogy folyamatosan a szolgálati gépjármű belsejét kamerázza.

A beszerzett tanúkihallgatási jegyzőkönyvből megállapítottam, hogy a Panaszos szándékosan provokálta a rendőröket, mivel azt nyilatkozta, hogy „A férfi miközben beszélt hozzánk, az

ablakhoz kissé lehajolt, arca az ablakkerettől 10 cm-re lehetett. Ekkor valahonnan elővett egy telefont, de az is lehet, hogy már eleve a kezében volt, azt az arcomhoz nyomta, kezével a járműbe be is nyúlt és közölte, hogy akkor a kollégám az általa közölteket ismételve meg, mert fel fogja venni. A telefon és az arcom között 5 cm lehetett.”

E magatartások kétségkívül szokatlanok a rendőri fellépés során.

A rendőr kiszállt a szolgálati gépkocsiból, és kérte a Panaszostól, hogy nyugodjon meg, valamint arra is megkérte, hogy lassan mondja el, hogy igazából mi a problémája. A Panaszos a kérdésre nem válaszolt, ehelyett azt mondta, hogy a rendőr ismételve meg azt, „*amit előbb mondott, hogy nem hajlandóak intézkedni a szabálytalanul parkoló gépjárművekkel szemben, mert így nem tudnánk egy métert sem haladni*”.

A rendőr közölte, hogy nem ezt mondta és nem is ez volt a mondanivalójának a lényege, de ez nem érdekelte a Panaszost, ő csak azt mondta, ismételve el azt, amit szerinte a rendőrök mondtak.

Mivel a rendőr továbbra is csak azt tudta mondani számára, hogy ő nem ezt mondta, a Panaszos azt tette szóvá ismételve neki, hogy a másik rendőr szabálytalanul parkolta le a szolgálati gépjárművet, melyről szintén videófelvételt készített.

A rendőr jelezte a Panaszosnak, hogy a gépkocsit vezető a másik rendőr már hátramenetbe kapcsolta a gépjárművet, és csak azt várta, hogy távolabb álljanak a gépjárműtől.

A rendőr kérte, hogy személyazonosításra alkalmas okmányt adjon át a részére, de ennek a Panaszos csak vonakodva tett eleget, hogy miért kérnek tőle bármilyen okmányt is, mivel ez zaklatás. Ezt követően közölte a rendőrrel a nevét és átadta részére a vezetői engedélyét.

A rendőr beült a szolgálati gépjárműbe és EDR rádión keresztül elvégezte a férfi priorálását. Ekkor a Panaszos megfogta a szolgálati gépjármű jobb első ajtaját.

A másik rendőr szóban tájékoztatta, hogy ez egy szolgálati gépjármű és nincs joga azt bármely módon kinyitni. Válaszul a Panaszos a másik rendőr arcától kb. 10 cm-re tartotta a mobiltelefonját és az alábbiakat mondta: „*Téged is fel foglak jelenteni, mert szabálytalanul parkoltál le a bal oldalon, különben is van PÁV vizsgád?*”

A másik rendőr ezután az alábbi kérdést tette fel a Panaszosnak: „*Mondja már részemre, hogy konkrétan mi a problémája?*”, amelyre azt a válasz adta, hogy „*utálok az ilyen köcsög rendőröket, mint ti*”.

Ezt követően A másik rendőr tájékoztatta a Panaszost, hogy ellene feljelentéssel fog élni becsületsértés miatt, amelyre azt válaszolta, miközben telefonját az utca bal oldala felé forgatta, hogy nem fog megállni, mert nincs tanúd, senki sem hallotta, így nem ér semmit nem fogod tudni bizonyítani.

A Panaszos, miután visszakapta a vezetői engedélyét, ismételve elmondta, hogy mindkettőjüket fel fogja jelenteni, valamint lekicsinylően nyilatkozott a másik rendőr személyéről, mivel azt mondta, hogy: „*csak törzsőrmester kevés lesz,*” és eközben szájával olyan mozdulatot tett mintha köpött volna egyet.

Az Rtv. 29. § (1) bekezdés a) pontja értelmében a rendőr feladata ellátása során igazoltathatja azt, akinek a személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében a bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani.

Az igazoltatásnak tehát kétségkívül célhoz kötöttnek kell lennie, ugyanakkor az nem feltételez mindenképpen jogsértő magatartást az igazoltatott részéről, tehát nem csak akkor lehet valakit igazoltatni, ha jogsértő magatartást valósít meg.

Önmagában az a tény, hogy a Panaszos nem követett el semmilyen jogellenes cselekményt, még nem teszi jogszerűtlenné az igazoltatást, mint intézkedést. A rendőr a helyszínen mérlegelési jogkörében döntött arról, hogy a Panaszost igazoltatja. Az igazoltatásra azért volt szükség, mert a Panaszos – az általa megállított rendőrökkel – érintett volt egy konfliktushelyzetben.

A Panaszos a rendőrök „leintésével” bejelentést tett a járőröknek a szabálytalanul parkoló járművekre vonatkozóan. A Panaszosnak a szóváltás alatti magatartásából arra lehetett következtetni, hogy további eljárás lefolytatására is sor kerülhet vele szemben. A rendőrnek a rendőri intézkedésről jelentést kell tennie, amelyben a bejelentő személyes adatait is rögzítenie kell. A feljelentésben ugyancsak szükséges szerepeltetni a feljelentett személyes adatait, amelyeket igazoltatás nélkül nem lehet beszerezni.

A rendőrök a helyszínen alappal állapították meg a közrend, közbiztonság érintettségét, ezért nem tekinthető jogellenesnek az igazoltatás végrehajtása és a Panaszos adatainak az Rtv. 29. § (3) bekezdése alapján való rögzítése, hiszen – a fentebb kifejtett – egyéb körülmények mindenképpen indokolták azt.

Nem helytálló a Panasztestület megállapítása, amely szerint a feljelentés alapján a Panaszos csak később – *amikor a rendőr már a Panaszos priorálását végezte* – fenyegetőzött azzal, hogy feljelenti A másik rendőrt szabálytalan parkolás miatt, ugyanis a büntető feljelentés 2. oldala 1. bekezdésének 4. sorában szerepel, hogy „...a férfi (a Panaszos) azt tette szónvá ismételten * úrnak, hogy kollégája szabálytalanul parkolta le a szolgálati gépjárművel...”, majd ezt követően került sor a Panaszos igazoltatására.

Nem értek egyet a Panasztestület azon megállapításával, amely szerint „*általános*” okból, retorziós jelleggel került sor a Panaszos igazoltatására, illetve a rendőrség nem jelölte meg az általuk ún. „*elsődleges*” rendőrségi iratoknak nevezett büntető feljelentésben az igazoltatás Rtv. szerinti okát, mivel a rendelkezésre álló rendőrségi irat feljelentés és nem személyi szabadságot korlátozó intézkedésről készített jelentés, amelyben kötelező tartalmi elem az igazoltatás Rtv. szerinti okának megjelölése, míg a feljelentésben a rendőr a történeti tényállást rögzíti a tényállás tisztázása érdekében.

Mivel a kifejtettek szerint a rendőrök kellő jogalap birtokában igazoltatták a Panaszost, a Panasztestület döntésével nem értettem egyet.

Mindezek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határoztam.

Hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdése, illetve a 93/A. § (6) és (7) bekezdésein alapul.

Döntésem az alábbi jogszabályokon alapul:

- Magyarország Alaptörvénye XXIV. cikk;
- a Polgári Perrendtartásról szóló 1952. III. törvény 195. § (1) bekezdése, 330. § (2) bekezdése, 340/B. § (1) és (2) bekezdése, 394/B. § (1) bekezdése, 397/I. § (1) bekezdése; 397/J § b) pontja;
- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 50. § (1) bekezdése, 100. § (1) bekezdés e) pontja, 109. § (1) bekezdése a) pontja;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 2. §. (1) bekezdése, 20. § (1)-(4) bekezdése, 24. § (1) és (3) bekezdése, 29. § (1) bekezdés a) pontja, 29. § (3) bekezdése;
- a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet 5. § (1) és (6) bekezdése, 25. § (1)-(2) bekezdése;
- a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 343. § (1) bekezdése, 227. § (1) bekezdés a) pontja;
- a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 29. § a) és c) pontja;
- a Rendőrség Etikai Kódexének 1. pontjának második része, 5. pontja, 7. pontjának utolsó mondata.

Budapest, 2017. február 24.

**Papp Károly r. altábornagy
rendőrségi főtanácsos
országos rendőrfőkapitány**